

Publicerad 2007-03-08 07:26 av Infiramus

R.I.P 9/4 - 2006! <3

Tystnad

Fötter släpades mot marken just här för flera år sedan och dess suckande hörs än idag.

Utanför min dörr ilar vinden förbi och innanför sitter jag med örat tätt emot för att höra när du kommer hem igen.

ett osläckbart hopp i min själ även fast jag inom snar framtid måste inse faktumet som står framför mig.

Du gick en gång och kommer aldrig igen.

Stilla andas min hy den luften vi skrattade i för snart ett år sen.

Klockans ständigt tickande ljud verkar också tappa formen och sakta ned.

Allt blir till ett vackert kaos när jag tänker på allt.

Tiden står stilla.

allting blir tyst.

även när jag saknar dig som värst.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Infiramus med Poeter.se id #14889 innehar upphovsrätten